

จีนโนตยามวาคัพท

วันที่ ๑๗ มกราคม ๒, ๕๒๒

จำพวกคนที่ ใจแคบทำตาย ทวิพย

เรา ให้เคย กล่าว มา แล้ว ว่า จำยอม
คนที่ อยู่ กับ เป็น บ้านหนึ่ง เมืองหนึ่ง หรือ
ประเทศ หนึ่ง นั้น แบ่ง ออก เป็น สองประ
เภท คือ ประเภท ที่ ดำรง หรือ บำรุง ทรัพย์ประ
เภท หนึ่ง พวก ที่ ใช้ และ ทำลาย ทรัพย์
ประเภท หนึ่ง ประเภท ที่ ดำรง แต่ บำรุง
ทรัพย์ นั้น ยัง แบ่ง ออก เป็น สอง หมวด
คือ ที่ ดำรง ทรัพย์ โดย ตรง อัน เป็น ฝ่าย บาร
งร หมวด หนึ่ง ที่ ดำรง หรือ บำรุง ทรัพย์
โดย อ้อม อัน เป็น ฝ่าย ผู้ ปกครอง บาร
งร หมวด หนึ่ง ส่วน ประเภท ที่ ใช้ และ ทำลาย
ทรัพย์ ที่ แบ่ง ออก เป็น ๓ หมวด คือ อย่าง
ที่ ๑ หมวด หนึ่ง อย่าง บาน ถาง หมวด หนึ่ง
อย่าง เลว ทราม หมวด หนึ่ง ทั้ง เรา ได้
เคย กล่าว แล้ว ว่า พวก อัน ที่ ๑ คือ ใน การ
บำรุง ทรัพย์ ให้ มี เกิด ทวีต ขึ้น ใน บ้าน เมือง
นั้น รัฐบาล ผู้ มี หน้าที่ ปกครอง ประเทศ
นั้น ใน บ้าน เมือง จำ ต้อง จัด การ อย่าง
ดี อย่าง หนึ่ง เพื่อให้ คน ทำลาย ทรัพย์
อย่าง เลว ทราม หมก ไป คง เหลือ อยู่ แต่
ผู้ที่ ใช้ ทรัพย์ อย่าง ดี แต่ อย่าง บาน ถาง
ให้ พอ เหนาะ พอ ที่ แก่ บ้าน เมือง และ ประเทศ
ทั้ง นี้ ไป เรา จะ พูกรวม การ บำรุง และ
จัด การ บ่อน กับ คน ที่ เป็น ประเภท ใช้ และ
ทำลาย ทรัพย์ ตาม รัฐบาล ธิปไตย ศาสตร์ ศ
เทศาภิบาล ใน มาตติย ของ เรา บ้าง เพื่อ เป็น
ทาง วิจารณ์ ของ ผู้ อ่าน คือ ไป

เรา ได้เคย กล่าว มา แล้ว ว่า จำพวก
พลเมือง ที่นับว่า เป็น ผู้ ไร้ แด ทำลาย ทรัพย์
สาม หมวด นั้น บรรพชิต มี วิชา กติยาน
ธรรมต้นมาปฏิบัติ ตาม ประเพณี แด ศาสนา
รอบบ้านเมือง เช่น พระภิกษุใน พระบรมพุทฺธ
ศาสนา เมือง เรา เป็น คับ นับว่า เป็น ผู้ ไร้
ทรัพย์อย่าง ดี จำเป็น แะ ที่ต้อง ให้มี ไว้
ด้วย ทำา เป็น ที่ นา บุญ ของโลก แด ทรง
ไว้ ซึ่ง ศาสนธรรม คำ สอน ของ พระ สัม มา
สัมพุทฺธ อัน เป็น ยอด แดโลก ไม่ มี
ศาสนาใด จะ เติบ กว่า ทั้ง เป็น สรรณะ
เครื่อง ยึด เทียบ ของ เรา แดหรับ ห่วง โลก
หนา ด้วย ไร้ แดเท่า นั้น ทำา เป็น ผู้ แะ น้า
สั่ง สอน ประชุม ให้ น้าใจ เป็น บุญ กุศล ก็
อยู่ ใน สุคติธรรม กติยาน คือ ผู้ มี คุณ มี
น้า จิร เมธา กรุณา แะ เพ็ญ มุญะย ซึ่ง
เป็น บ่อ เกิด ของ ความ สบ พุช อัน ต้า คัญ
ทั้ง สอน ให้ รู้ คับ มี ความ สามัคคี กัน โดย
รับ พระ มหา กระตัญญู ประเทศ แด สด ิร
เราด้วย เหตุนี้ ควร ที่ ประชุม สมน ทั้งหลาย
จะ ต้อง ออก ทำัด แด บัญญา ร่วม กัน ด้วย
เจริญ วิชา ทำา ไว้ ตาม สมควร เพื่อ
ให้ ทำา เจริญ สมนธรรม ปฏิบัติ ตามวินัย
สิกขาบท อยู่ เป็น คว

แต่เพื่ออุดหนุนให้ศรัทธา ความนับถือ
ของประชาชน อันมั่นคง แข็งแรง แต่ให้
การปฏิบัติเรื่องบ้านเรือนอื่น จำต้องมี
การอุดหนุน ด้วยจ้าว ธิดา มารดา เช่นเช่น
บิดาภคินี บริวาร เครื่องใช้ น่าย สมณะ
ให้เพียงพอที่จะได้อยู่ต่อไปได้ ตาม
ธรรมดาแก่พระภิกษุ แต่ต้องมี การบง
กันมิให้ท่านเหล่านั้น ประพฤตินอกเขต
ของสมณะ ผู้จะนับบาป หรือ บรรพชิตผู้
เว้นจากกิจบ้านเรือน ตลอด จน การประ
พฤติต้องถูกหมาย ส่วนปกครองของราช
อาณาจักร อันเป็นเครื่อง ชักจูงให้ศรัทธา
ความเลื่อมใส ของพุทธศาสนา นิกรชน เลื่อม
คลายลง ทั้งจะ ต้อง บังคับ กัน ทวง พาด
ชนมิให้เร้า โชน ผอง ทำความ ชั่ว ใน พระ
พุทธศาสนา ด้วย

ส่วนคนที่ใช้รถทำตายทรัพย์สินอย่าง
บ้านกลาง คือพวกที่รับภาระ รักษารับ
รั้ง และรับภาระ เช่น เพื่ออุดหนุน ความ
สุขสำราญใจให้แก่เพื่อน ประชุมชน เป็นคน
และคนบวญเจ็บ แต่รับภาระทุกข์ยาก คนที่
รับภาระนี้ ซึ่งไม่มีทุนทรัพย์แต่กำลัง
พอจะเลี้ยงตนเองได้แก่เหล่านี้ จำเป็น
ต้องให้มันอยู่เป็นธรรมชาติ แต่การบำรุงสุข
สำราญก็ยังมีจำเป็น ส่วนที่ควรไม่ควร
ให้มันเสียประโยชน์ของบ้านเมืองทั่ว
ไป แต่ให้ลดรายจ่ายประชุมชนในภายหลัง
ส่วนคนเจ็บป่วยทุกข์ยากแก่รับหรือ
เด็กกำพร้าเหล่านี้ เป็นหน้าที่ของเพื่อน
เมืองแท้ที่จะต้องเลี้ยงรักษา แต่ต้องมี
เขตรับผิดชอบ กล่าวคือต้องให้ท่านที่
มีเงินผลประโยชน์กับมัน แต่มีอำนาจ
ยึดขาดประเทศ ส่วนผู้ที่มิใช่ชายรับ
ทุกข์ยากที่เป็นหน้าที่ของลูกหลานเพื่อน
มิตรที่จะต้องบำรุงรักษา เพื่อให้มัน
สุขสบายตลอดชีวิต และตามกำลังอัน
สมควร เพื่อตอบแทนความดีที่ท่านได้มี
ไว้เมื่อเวลาที่กำลังกายพออาจทำได้ ส่วน
คนที่บวญเจ็บเหล่านี้ถ้าไม่เลี้ยงพยายา
รักษาเสียให้หายไม่แต่จำยอมแพ้อาณา
ส่วนเดียว ข้าย่อมกินแรงกำลังของ
เพื่อนกันอย่างสำคัญด้วย เหตุนี้จึง
เป็นหน้าที่ของเพื่อนพลเมืองจะต้อง
ปฏิบัติรักษาคนเจ็บจำพวกนี้เสียให้หาย
เพื่อให้เขาไม่กำลังเลี้ยงตัวของเขาเอง
ได้ต่อไป

(ຍັງ ຈະ ມີ ຕໍ່ໄປ)

ข่าวต่างประเทศ

หมูป่า อารักเปลาไก

ในทิศตะวัน ออก แล อนาคต กาล
ของ หมู่เกาะเหล่านี้
(แปลจากหนังสือ พิมพ์ภาษา อังกฤษ
ชื่อ เอมโปร วิจิตร ซึ่ง มีเตอร์ เฮลวีย์ เซนต์
ปีแยร์ (เขียน เรียง))

เมื่อประเทศอังกฤษ ได้ตั้งเกาะสิงคโปร์ เขตเคาน์มนครขึ้น ในปี ค.ศ. ๑๘๑๙ คนชาติจีน โดยมาก ได้ชักชวนกันมาหาถิ่นอยู่ ในเกาะยาว และตามโรงงานของมิชชันนารีแห่งหนึ่ง ซึ่งเป็นผู้เรียบเรียงเรื่องไว้ ณ สมัยนั้น กระทั่งจำนวนคนจีนที่อพยพมาตั้งทำกินครั้งนั้นอยู่ในราว ๑๐,๐๐๐ คนเท่านั้น สมัยนั้นหัวเมืองมาลายูอื่นๆ กำลังตกทุกข์ได้ยากลำบาก ไม่เป็นท่าเลยผู้คนพากันให้พวกจีนออกแรงทำกรางงานเลี้ยงชีพหาทรัพย์สินเพิ่มเติมขึ้นหลังๆ ทยอยมา แต่อาศัยอยู่ที่โรงงาหรืออังกฤษในเกาะสิงคโปร์ได้ช่วยเปิดช่องทางทำกิน และช่วยป้องกันมิให้พวกจีนแย่งชิงของพวกจีนทั้งหลายให้พากันออกจากประเทศของตน มาตั้งทำกินอยู่ในเขตเหล่านี้มากขึ้นทุกๆ ปี จนเวลานี้ เมื่อจะนับรวมหัวเมือง ๕ ภูมิภาค (เขตเทศบาลนคร) กับหัวเมืองเพนียดเรเดียลย์เข้าด้วยกันแล้ว จำนวนคนชาติจีนคงมากเกินกว่าพวกมาลายูถึง ๑ เท่า เป็นจำพวกคนที่ช่วยอุดหนุนประโยชน์และการงานทั่วไปทุกสิ่งทุกอย่าง

ความ ประ พฤติ แด ธรรม เนียม รอง กษ
ราชินี ทั้ง หลาย ย่อม เพลิง ทรง สก
จุล หุณ ให้ ชาว หมู่ เกาะ อาริ ไถลา ไกอ
ทั้ง หมก ตั้ง หน้า ทำ ประโยชน์ แด ได้ รับ
ประ โยชน์ อัน เกิด จาก มุนี ทำ เเล ใน การ
เหล่า นั้น ใน การ ศักดิ์ ชัย ทุก แห่ง แด ไช-
เรน เปน เจ้า ของ เสือ พะ คำ หัวใจ ตั้ง รำ
คำ ขาว คน จึง ยอม ทำ การ คิด เนื่อง กับ
คน ชาติ มิตร วา ความ ตก แด โดย มาศ
มัก รวม ความ เสา ประ โยชน์ อัน เกิด จาก
การ ออก บัญชา แด ธง ของ ราชินี เหล่า นั้น
ให้ ส่ง คอง มา เปน ของ พวก จีน เสง ใน ตอน
ไถลาย ชาว มลายู พ้น เมือง แต่ คืน มา
มัก ถึงยัง พิธ โดย การ เกียฯ ครั้น เมื่อ
โกลาฬ ให้ ชื่อ เพื่อ จะ หา ความ สุข ใน
วัน วัน ชัย อัน เกิด จาก เศรษฐี ผล ของ เม่น
จีน ซึ่ง ออก เร่ง เพียง เด็ด น้อย ก็ เปน การ
เพียง พอ ลำห้วย เปน อาหาร รับประทาน มี
มุ่ง ท่ม ประคัมการ นี้ เข้า เรือน อยู่ ไสราย
ปน คู่ เหตุนี้ ควร กล่าว ได้ ว่า ความ
ปรารถนา ของ คน จำพวก นั้น ย่อม มี เพียง เด็ด
น้อย ทั้ง เปน จำพวก ที่ ไม่ ต้อง มีความ
อดทนทุกข์ร้อน เหมือน จำพวก ที่มี ความคิด
บุญญาสูง ซึ่ง มัก คงอยู่ อีก จำพวกหนึ่ง ชาติ
มลายู เหล่า นั้น จะ ซึ่ง หัวใจ ค่ ก็ ตาม
เหล่านี้ ก็ มี ชา การ คำ ราม ขึ้น บ้าง ใน ตอน
เหนือ แด คอง ควิน ตก แด ระหว่าง
ความ มุ่งหา ประโยชน์ โดย ความ พยายาม
ทุก ทาง ของ คน ชาติจีน กับ ความ มุ่ง พยา
กรรม หาทรัพย์ สมบัติ ของ คน มิวราว เวอ
ซึ่ง ทำ คอมทา ของ จะ ถึง คราว ที่ ซึ่ง
คนที่ คน จำพวก นั้น ไม่ สามารถ ที่จะ

ชาติได้ โดย กำลัง พาทพระ ของ เรา เอง แต่
 เป็นโดย ความ คำนิพนธ์ ของ โลก ซึ่ง
 สงคราม ระหว่าง ประเทศ ยี่ มุ่น กับ รัช เรียบ
 ได้ เป็น ตัว กำลัง ค้าง กัน แลโดยความ
 เจริญ ของ เหตุ อัน สำคัญ จาก สงคราม ครั้ง
 นั้น โลกเวลานี้ กำลัง ค้างใจ คอย เสด็จ
 กัน อยู่ แต่ ยัง คง เชื้อปน มัว ด้วย ความ ไม่
 แน่ใจ ด้วย เวลานั้น ย่อม รู้ อีก กัน
 แล้ว ว่า ชาติใหม่ ของ โลก ใน ทิศ ควัน ออก
 ได้ พลิก เบิก วัน แล้ว

(เรื่องนี้มีคำใบ)

๖. ทพ กง จำ

(โปรดอ่านหน้า ๔ ซึ่งมีชื่อ)

๓. นาย บัณฑิต พะพรม ศษ

๖. ราษฎรที่ มา ทราบ มี คน พระ บรม ศก
 ใน วัน ที่ ๑๕ มกราคม รัตน โกสินทร ศก ๒๔๖๕
 ณ บรม ๗๗๑ คน

รังเรือก้นจริง ๆ

เราโค โยน เชี่ยน ราชธรรมาสิน เต่า ตีต กัน
ว่า คนนี้แก่ คนหนึ่ง ที่ บ้าน ท่าน เจ้า
คุณ ผู้หนึ่ง ใน กรุง เทพฯ ได้ ออก แหก ขัน
แปล รูป เจ้า หน้า ซึ่ง ผู้ ไป เหน นึก สมน
มคติ กัน ว่า เหมือน เจ้า มนุษย์ บ้าง พระ
พุทธรูปบ้าง เทวดาบ้าง พระมหากษัตริย์
บ้าง จน ขึ้น กัน นำ รูป เทียน ถักการ บูชา
ไป ถวาย ออก เสง แซ่ เรือง นี้ จะ รุ่ง
หรือ เจ้า อย่างไร ก็ ตาม เรา เห็น ว่า แปล
สิ่ง ที่ สมุญหาใจ ของ มนุษย์ ที่ คง น้อม นึก
ให้ แปล สิ่งใด ไป ก็ ได้ ทาง ๆ เช่น กับ รูป
เทพธิดา หรือ พระไร น้า อัน จิต คิด อยู่
กับ ผา ตึก เป็น ตัว อย่าง แต่ ถึง กระ นั้น ก็
แปล เครื่อง แต่ง ให้ เห็น ได้ ว่า น้า ชาวเมือง
เรา ย่อม คง มี อยู่ ใน ความ จง รัก กิ๊ต
ต่อ พระ มหากษัตริย์ ของคน ประจำ อยู่ แห่ง
พื้น เมื่อ เห็น สิ่งใด แปลก ใจ ก็ น้อม นึก
ไป ประ คอบ กับ ส่วน ที่ คน รัก ใคร นึก ก็
จึง ให้ นึก เห็นไป ดัง นั้น แล ยัง ต่อ
ให้ เห็น คือไป อีก ว่า การ นึก ถึง ผี ต่าง
เจ้า นาย อย่าง เดิม ๆ กัน มา ยัง คิด เนื่อง ๆ
อยู่ อีก มาก แต่ จริย ขรรคาคง จะ ไม่
แปลไปใด ดัง นั้น เคย เพราะ ท่าน ที่ มี บุญญา
ภิหาร ดัง ที่ คน ทั้ง หลาย นึก ได้

ต่างจากโลกนี้ไป ที่ไหน จะมี มี รูป
เป็น รูป ไปดัง นั้นเล่า ความ ความ เรือ
อะไร เรา ท่าน ย่อม รูปนี้ ใน ภาพ อันอุดม
ด้วย ทิพยธาวินามรณทัศน์โอฬารวิภาส ที่
สูง กว่า สมบัติ ใน มนุษย์โลก มาก เหตุนี้
ไม่ ควร ที่คน ทั้ง หลาย จะคิด เทน เหลือ โทษ
ไป เลย เกือบ เรือง นี้ เราทราบ คอมา
ว่า ภรรยาเมืองใด จะ นำเจ้าของ บ้านให้
ได้ มั่น ถิ่น เหตุ มีที่ ราชบุตร พากัน เข้า
ไปดู มาก มาก เพื่อ จะ คิด การ อ้อ เหลือ
ผล ได้เลย เกือบ เรือ เป็น ความ ดำริห์
ชอบ อย่าง ยิ่ง

งานพิธีกรรม

สิ่งที่เรียกว่างานพร้อมกัน คืออะไร
ในรูปแบบงานหนักที่เพราะรักที่หมาย
กับอารมณ์ผู้ดูด้วย คงกับลักษณะ
ของบุรุษ หรือมาเรจอร์ ของบริษัท ย
ดูขึ้นมา ซึ่งคงจำหมายอยู่ ที่จึง
สภาพพิเศษแล้ว ถ้ากับไปจำหมาย ก
จะพอจะได้กำไรงานด้วย

๒. แรงจูงใจ

ด้วยโรงรถคันนี้มีชื่อ ว่า กิมซุนซ่ง
อัน คัง ซ่ง คำนอง แต่งบวช เชื้อเหงเหงหนึ่งได้
ทำการมาช้านาน มีทุนรวมบริบูรณ์
ถึงจะซื้อของตามตลาด ก็เป็นเงินสด
ไม่เคยกู้ยืมใคร นอกจากได้เกี่ยวของ
โรงจำนำเมื่อถึงเท่านั้น เพราะเหตุนี้
ขอแจ้งให้ทราบ ว่า เขาเป็น คน ทำการ หรือ
ใครในชื่อนี้ ถ้าได้ไปซื้อเรือดังของ
หรือกู้ยืมเงินจากผู้ใดผู้หนึ่งแล้ว
พาเข้าที่ท่ากิมซุนซ่ง จะไม่ยอม รับผิดชอบ
เป็นอันขาด

แจ้งความ มา ณ วันที่ ๑๖ มกราคม ๑๒๘๘

0

10

คตในข้อ งอในกระตูก

เมื่อ คน ๑ คน ร่าย มี ๑๖ ผู้หนึ่ง
นั่ง รด ถาก มา จาก โหนด นิ ทราบ ได้ บรรดา
คุ่น มา มา ด้วย ๓ คุ่น พอ ถึง ถอน ที่ ของ
ก็ ให้ เจ็ด วง รด ลง ที่ นั้น แล้ว ให้ เจ็ด
แยก คุ่น ไป ด้วย ตะโพน ไป ส่ง ให้ ถึง เกือบ
ซึ่ง อยู่ ใน ท้อง ถิ่น ถึง ซึ่ง เจ็ด ไม่ ยอม
อ้าง ว่า ผิด สัญญา ๆ ส่ง แต่ เพียง ปาก ทอด
ราย คน นั้น จึง ไม่ ให้ รัด คั โดย ยาว และ รัด
คน หน้า เจ็ด ด้วย หอย ที่ ผู้ ที่ ถด เห็น
เข้าใจ ว่า ราย คน นั้น เห็น ที่ จะ ไป คน มี
กระดูก ถิ่น คำ ว่า จึง ได้ ปรก จาก เมศ จิต
แก่ มนุษย์ คน จน

แจ้งความ

ด้วยทั้ง ๖๒ เจ้า ได้ตั้งรกรากใหม่ชื่อ
“โตเรโต” นับได้ ๒ หรือ ๓ คน เป็น
รกรากที่ดีที่หนึ่ง ถ้าทำะ ผู้ใดต้องการ
รอดชีวิตไปจน ที่หัวมีกริม ปากคลอง
ตลาด กรุงเทพมหานคร

สิบไปกริต แปลว่า กระไร?

“คุณครู จะ คำ ภาษา อังกฤษ ที่ ว่า
“ฮิปโปครี” นั้น ควร แปล ลง เป็น ภาษา
ไทย ว่าอะไร ละ?” นัก เรียน ครู นั้น
ผู้หนึ่ง ขึ้น ร่น ตาม อาจารย์ ด้วย โดย ๒๒

“ แปลว่า ‘คนเจ้ามาฆะ’ เนม หู ”
 ครู นั่ง ศิริตรอง ธัญ ครู พึง แล้ว กล่าวตอบ
 ว่า เวียน วัน ขึ้น หน้า ศิลา ธัญ ประ เติง
 พึง เสง หน้า ธน ยม ชัก ตาม ธาราธรย์ คือ
 ไป ว่า “ คน อย่างไร ธน ที่ เรียก ว่า
 เจ้า มาฆา ”

“คือคนที่แสดงวิถีชีวิตตาม
เจตนา หรือ นิสัย อัน มี อยู่ภายในใจของเขา
เพื่อให้ คน ภายนอก มอง เห็น นั้นแหละ”
ภริยาอธิบาย “แทนความกระวนกระวาย หรือยัง?”

สี่ หน้า นี เรียง ผิด ปกติ นี่ คง อยู่
หัว ฟัง แล้ว ถาม ว่า “ถ้า เรา ใจ
หรือ ไม่ พอ ใจ ใคร รัน มา แต่ เพื่อ จะ รักษา
สมบัติ ได้ มี ที่ เสีย มารยาท เรา ทำ ทาง
หน้า เลย คา เหย เช่น นี้ มี กหลาย เปน คน
“ฮือ ไป รก” ใน ด้วย หัว จะ ”

เวลา นั้น สี่หน้า ของ อาจารย์ ก็ ชัด ดด
ลง ไป ตาม นัก เรือน ด้วย ... ทอดใน คา คา ไป
ทาง ชาย ขวา โดย การ เค็ด ร้อน อยู่
ประ เที่ยง หนึ่ง หัน มา ตาม นัก เรือน นั้น
ว่า “แม่หนู ได้ คักษา วิจิ เพลด คัพท “อค
กาธิมาช” คือ เทพ พิณน หรือ ยัง?”
นัก เรือน นั้น ยัง ตก คัง ใหญ่ เพลด
ไม่ ออก ว่า เทศุค อาจารย์ ยัง มา ตาม ด้วย
รับ คอบ โดย เร็ว ว่า “คุณ ครู ย่อม ทราบ
ดี ดย เดี๋ย”

อาจารย์ เตยกุด ประจบ ท้าย ว่า จิ้งหะ
แม่หนู ยัง ไม่ เคย ได้ สัก ใน วิถี นั้น จัง
ยังไม่ ทราบ ว่า วิถี แปล ศัพท์ มัน ต้อง ไร
คำ ที่ พอ เหมาะ เพียง ไร เพื่อ มี ใจ ความ แปล
มัน กว้าง เลย ไป หรือ คง จน ราว ความ
สมบูรณ์ ทั้ง ๕ คือ มี จ้า พวง หมู หมวก
สำหรับ คน เล่น รื่นเริง เล่น เว้น ไร เวลา
อื่น ครู จึง ๕ ส่วน ให้ ที่ แปล ให้ พัง เมื่อ
กัน แม่หนู อย่า เพ้อ ถัด ว่า เล่น ถูก ให้
ถนัด เพียง ว่า เล่น แต่ ถ้า เนา ความ เล่น แล้ว ๆ
หมา แม่หนู เวลานา ครู ไม่ ผู้ หมาย คิด
อะไร คุณ มัน ไม่ เหมือน วัน ก่อน ๆ ไป เว้น
เรื่องอื่น ก่อน เกิด แม่ไป แม่หนู ยอด
รัก ของ ครู ไป ไ”

ແຈ້ງການ

วันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๖๓

ราชเจ้า จันทน์ คุณ เริง รบ เจ้า ความ มา
 ยิง ทำ ท้า หลาย ทราบ ด้วย จันทน์ เจ้า
 ของ วัน ยี่ หัก เจียน เสง ราช เกรือง เก็บ
 ทำ รุ อยู่ ใน ศาลา ใหม่ บาง รัก ใน เวลา
 จันทน์ ยิน ได้ หอม หลัก หนี ไป เสีย กว่า ๕
 วัน แล้ว โดย เหย นั ถัก ทำนั พึง ญู ใด
 จันทน์ มา ญู เสีย ของ กับ ยี่ หัก เจียน เสง รบ
 เญญู ไป ตก ลง เสีย ภาย ใน ๕ วัน ถัก ทำ ไป
 เจ้า ของ ตก ก็ จะ รบ ของ ตก เสีย จะ ให้
 คน ชื้อ เจ้า ทำ ไป

កុំភ័យ ឡើយ អ្នកប្រាជ្ញ

7 and so 4 has no end

ฟรี เก็บไป

๑. ^๕เนือง ^๕— ^๕วัน ที่ ^๕แถว มา ^๕ น ^๕ ได้ ^๕เกิด
 ๒. ^๕เรื่อง ^๕จบ ^๕ขึ้น ^๕จึง ^๕เรื่อง ^๕หนึ่ง ^๕ ด้วย ^๕จำ ^๕เดิม
 ๓. ^๕เนื ^๕เกิด ^๕ระ ^๕หญิง ^๕คู่ ^๕หนึ่ง ^๕ เบน ^๕บุตร ^๕สาว ^๕มัน
 ๔. ^๕ได้ ^๕เกิด ^๕ชน ^๕รัก ^๕ใจ ^๕กัน ^๕ แล้ว ^๕ก็ ^๕ต้อง ^๕พา
 ๕. ^๕หอบ ^๕หม ^๕บิดา ^๕มารดา ^๕ไป ^๕ ฝ่าย ^๕ผู้ ^๕ปกครอง
 ๖. ^๕ของ ^๕เจ้า ^๕ก็ ^๕ต้อง ^๕รับ ^๕ ได้ ^๕เกิด ^๕ความ ^๕สน ^๕

นาย ก วิศวกร มพ

1980